

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177
PODUREDNIŠTVO
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 41646

Letna naročnina, Italija Lir 32.000
Letna inozemstvo Lir 50.000
Letna inozemstvo, USA dol. 35
Poštno čekovni račun: št. 11234499

Leto XXXIX. - Štev. 5 (1934)

Gorica - četrtek, 29. januarja 1987 - Trst

Posamezna številka Lir 700

Katoliški tisk v službi miru *Evropaseišče*

Sveto pismo stare zaveze uporablja za besedo mir hebrejski izraz »šalom«, ki je prvotno pomenil »biti cel, nepoškodovan, zdrav, urejen, srečen« ter izvira iz hrepenja razdvojenega človeka po novi celosti.

Razklanost je nastopila v človeku po prvem padcu v raj. Posledice tega čutilo vsi: v nas se vojskujeta dobro in zlo; radi popuščamo slabemu, čeprav nam razum in vest prigovarjata drugače, in zaradi tega smo nesrečni, notranje razdvojeni.

Zdravilo za naš nemir najdemo pri Kristusu, ki je s svojo ljubeznijo do konca na križu uničil greh in smrt ter nam zasluzil odrešenje, ki se uresniči v nas, če se trudimo posnemati našega Gospoda v notranji skladnosti. Krščansko oznanilo, ki ga posreduje tudi katoliški tisk, zato sporoča: »Če hočemo človeka rešiti in mu prinesiti mir, moramo prevzetnosti zoperstaviti skromnost, pohlepu po imetju odpoved, sovraštvu ljubezen« (G. Papini).

Teh in še drugih kreposti, ki zdravijo človekovo notranjo razdvojenost, se učimo, ko iz katoliškega tiska odkrivamo božjo besedo in njeno razlago, ko zasluhtimo uresničenje božjih načrtov v življenju Cerkve doma in po svetu, ko spoznavamo zglede velikih sodobnih krščanskih osebnosti, ki so hkrati največji delavci za mir (npr. m. Terezija, papež Janez Pavel II., br. Roger). Marsikoga prav ti zglede najbolj prepričajo in nagnejo k posnemanju ter s tem k delu za mir v svojem lastnem srcu in potem v vsakdanjem življenjskem okolju.

MIR JE SAD PRAVICNOSTI

To oznanilo preroka Izaija je sprejel v svojo okrožnico o delu za razvoj narodov papež Pavel VI., ki je zapisal, da je »pravičnost novo ime za mir«. Vzgoja za pravičnost je bistveni sestavni del krščanske vzgoje. »Če hočemo biti poslanci in nosilci božjega miru,« piše Bernhard Häring, »se moramo nenehno boriti zoper lastno in zoper splošno sebičnost.«

Na tem področju čaka katoliški tisk pomembno poslanstvo v službi miru: skupaj z drugimi sredstvi družbenega obveščanja pomaga ustvarjati »nove vezi med ljudmi in oblikovati novo govornico, da bi se ljudje bolje spoznali in lažje med seboj zblížili. Čim pristnejše se ljudje med seboj razumejo, čim bolj so si naklonjeni, tem hitreje se bližajo pravičnosti in miru« (Občestvo in napredek, 12).

Kdor nekoliko pozna stanje sodobnega sveta, ve, da je za izbruh svetovnega spopada bolj kot grozljive zaloge jedrskega orožja nevarna krivična porazdelitev materialnih dobrin. Industrijsko razvite države, v katerih živi manjši del svetovnega prebivalstva, si lastijo ogromno večino bogastev našega planeta.

Naloga verskega tiska je, da v luči evangeljske resnice o enakosti vseh ljudi to krivično stanje odkrito predloči svojim bralcem, jim privzgaja novo miselnost ter jih navaja k delu za pravičnost in nesebično pomoč v njihovem neposrednem okolju, in, po njihovih možnostih, v svetu. K temu nas obvezuje naš krščanski poklic.

»Kristus ni prišel potrjevati lažnega miru za nepravične in brezdelne,« piše v svojem razmišljanju k sedmemu blagru iz Jezusovega govora na gori B. Häring. »Kdor hoče mir in želi biti apostol miru, se mora združiti z vsemi ljudmi dobre volje. Pravi poslanci miru so lačni in žejni nebeske pravice, ki hoče zavladati na zemlji. Ta pravica je enaka za vse ljudi in zna oproščati in celiti rane.«

Prí tem delu so pomembni majhni koraki, drobna dejanja. Življenjska izkušnja potrjuje ljudsko modrost, da »iz malega raste veliko«; prav tako pa tudi Jezus v evangeliju objublja nagrado za zvestobo v malem.

MIR JE IZRAZ ODPRTOSTI, ŠIRINE

Največ nesporazumov ter vojn v velikem in majhnem obsegu povzročata nestrpnost —

ozkost v mišljenju in delovanju, ki je posledica zaverovanosti vase, sebičnosti. Kdor boleha za tem, je vedno »na straži« pred drugimi, da ne bi morda vdrla v njegov svet, prestopila je v »vojnem stanju«, povsod vidi nevarnost in po tem povsod seje nemir in preprič.

Če ima takšno zadržanost do ljudi okoli sebe veren človek, je ta njegov nemir znamenje nevere, nezaupnica Bogu, ki priznava vse ljudi brez izjeme za svoje otroke in vsem enako zaupa ter med njimi ne dela razlik. Dandanes razumemo mir »predvsem kot medčloveško držo, ki drugega sprejema in mu pušča njegovo veljavo ter od njega pričakuje isto« (Biblični leksikon).

Katoliški tisk je v službi miru, če bralce vzgaja za duhovno širino, strpnost, ki se kaže v miselnosti, govorjenju in pisanju ter zlasti v delovanju, bodisi v zasebnem bodisi v javnem življenju, tako na cerkvenem kot na civilnem področju.

Najbolj trdna podlaga za to vzgojo je preprosto, pa vечно veljavno Jezusovo »zlato pravilo«, ki je razumljivo in sprejemljivo tudi za tiste, ki se ne priznavajo za njegove učence, a so ljudje dobre volje: »Vse, kar želite, da bi ljudje vam storili, storite tudi vi njim« (Mt 7, 12).

S. C.

Odobreno slovensko šolsko središče

Na seji dne 23. januarja je goriški občinski svet odobril z veliko večino glasov novi načrt za slovenske srednje oz. višje šole v Gorici. Pravzaprav je šlo za podelitev gradbenih del dvema arhitektoma, in sicer arh. D'Olivu iz Vidma in inž. Cefarinu iz Gorice. O vsem tem smo sicer že pisali v zadnji številki našega lista. Na seji pa se je spet vnela debata o samem problemu slovenskih šolskih stavb.

Večina, ki sestavlja sedanji odbor, je bila tu neenotna. Šlo je za že znano stališče republikanske stranke (kateri pripada tudi odbornik za šolstvo), da ne sprejme gradnje novih stavb za slovenske šole, ampak se zavzema za ovrednotenje že obstoječih. Svetovalci posameznih strank so nato podali različna stališča s tem v zvezi. Proti so glasovali misovci, liberalci in zeleni čeprav ne vsi iz istih razlogov. Komunisti pa so bili za načrt.

Načrt za slovenski šolski center je torej pripravljen in odobren. Ko je župan Scaranò na koncu dolge razprave v svetu povzema zaključke, je predvsem podčrtal, da mora ta gradnja pomeniti izpolnitev obveze italijanske republike do svojih državljanov slovenskega jezika. Prav tako je odločno izpodbil vsa negotovanja desnice in opozicije sploh, ki je temu sklepu nasprotovala. Obenem je tudi označil kot neumestne predloge republikanske stranke, ki so hoteli namesto gradnje vselitve v razne že obstoječe prostore (kakšne?).

V imenu svetovalske skupine Sliovenske skupnosti je spregovoril njen načelnik dr. Damjan Paulin, ki je jasno izrekel svojo

Prav je, da se od časa do časa spoprimemo s problemi, ki nas zadevajo v taki ali drugačni obliki. Taki so tudi problemi združene Evrope oz. še vedno obstoječega in razvijajočega se procesa evropskega političnega združevanja.

Ravno v tem mesecu je bil tudi Evropski dan šole, kjer so učenci in dijaki vseh šolskih stopenj lahko obravnavali ta proces. Res da oblikovanje tako velike naddržavne skupnosti ni lahko stvar. Vseeno pa je vse to že postalo dejstvo in dvanajst držav članic sedanje Evropske gospodarske skupnosti o tem lahko iz dneva v dan priča.

Posamezne pobude lahko iz dneva v dan poživljajo to širšo zavest pripadnosti novi naddržavni družbi, ki pa ne sme ostati le navadna družba držav članic. Gre tudi za to, da se v ta proces vedno bolj vključujejo širše plasti ljudstva in da ta zavest prodre v samo javno mnenje. Res se morda zaenkrat vse to bolj občuti recimo ob evropskih volitvah ali ob kakem pomembnejšem dogodku ali evropističnem zborovanju. Dejstvo pa je, da se to ne sme ustaviti le pri tem, saj sicer ostane mrtev kapital. In prav javna občila lahko v vsem tem aktivno prispevajo in sodelu-

jejo pri širjenju evropske ideje v vsakdanjo stvarnost in tako soustvarjajo novo evropsko miselnost.

Gotovo je naša želja, da pride do resnične Evrope narodov in dežel, ki bi najbolje odražala težnje in pričakovanja posameznih evropskih narodnih skupnosti. V ta namen gredo tudi razne pomembne pobude samega evropskega parlamenta, o čemer v naslednjih vsticah.

POROČILO O EVROPSKIH NARODNIH SKUPNOSTIH

Proti koncu lanskega leta je prišlo v sklopu evropskega parlamenta do nekaterih važnih pobud za opazovanje in oznako evropskih narodnih skupnosti oz. manjšin. Šlo je pri tem za prvo slično pobudo s strani skupščine v Strasburgu in njenih organov. Flamski evropski poslanec Kuijpers je v imenu zadevne komisije sestavil širši pregled teh manjšinskih narodnih skupnosti v dvanajstih državah članicah EGS.

V tem poročilu obravnava vse manjšine zahodne Evrope, od Vel. Britanije do Španije, od Danske do Grčije, od Francije do severne Bretonci in razne keltske skupnosti, nato na jugu Baski in Okcitanci, na jugovzhodu Slovenci in Furlani, itd. Res je slika zanimiva in daje nekako analitično podobo pestre narodnostne slike v sedanji Evropi dvanajstih.

Kako je pa s položajem teh narodnih skupnosti? Razumljivo, da ni v vseh državah enakega ravnanja (čeprav bi ravno združena Evropa morala to delikatno vprašanje res enotno in pravično urediti, vsaj v bodoče!). Danes morda največ pravic uživajo (vsaj po zakonodaji) manjšinske skupnosti v Španiji. Najmanj pa jih ščitita recimo Vel. Britanija in Francija! Vmes nekje so dežele Beneluxa, pa tudi Italija, kjer so — kot znano — manjšine precej deljene oz. različno zaščitene, druge pa sploh niso priznane. Vsekakor je slika tega položaja skrajno zanimiva in kaže vsaj na voljo, da pride do večje občutljivosti za vse te probleme.

Naj še na robu podčrtamo, da gre tu le za manjšine držav, članic EGS. Ni govora torej o manjšinah recimo v Avstriji, Švici, skandinavskih deželah (razen Danske). Prav tako so seveda izključene manjšine v komunističnih državah vzhodne Evrope, kjer kljub marsikdaj zunanjim ustavnim pravicam ne uživajo resničnih narodnostnih pravic.

ANGLEŽ — NOVI PREDSEDNIK EVROPSKEGA PARLAMENTA

Navada je, da se na polovici mandatnega obdobja zamenja predsednik evropskega parlamenta. Tako je dosedanji predsednik skupščine v Strasburgu Francoz Pierre Pflimlin (nekdanji predsednik francoske vlade) podal ostavko in na njegovo mesto je bil sredi januarja izvoljen britanski konservativni predstavnik sir Henry Plumb. Zanj so glasovali poslanci sredinskega bloka, medtem ko so levičarski, zla-

sti socialistični poslanci glasovali za nekega španskega kandidata. Svojo kandidaturo je sam predstavljal tudi italijanski radikalni prvak Pannella, ki pa sploh ni prodr.

Sir Plumb je v nastopnem govoru podčrtal smernice svojega predsednikovanja, ki bo šlo do zaključka mandata leta 1989. Tako se je pokazal kot samostojen politik, ki ne misli kimati smernic britanske ministrske predsednice Thatcherjeve. Sam se je zavzel tudi za samostojnejšo politiko v odnosu do ZDA. Plumb je obenem prvi britanski politik, ki prevzema do predsedniškega mesta. Do sedaj so bili predsedniki parlamentarne skupščine Francozi, Nizozemec in Italijani. Med podpredsedniki je tudi italijanski demokrščanski poslanec Formigoni, znan voditelj Ljudskega gibanja (Movimento popolare).

Novi predsednik evropskega parlamenta pa je tudi hitro po nastopu izrekel kako nerodno frazo. Menda obvlada le angleški jezik. Baje pa ima namen učiti se še vsaj enega jezika (mož ima nad šestdeset let). Na vprašanje, katerega, je Plumb odgovoril v splošno zaprepaščeno — turškega. Pri tem opazovalci poudarjajo, da prav Turčija pričakuje vstop v EGS...

KAREL VELIKI ALI MOHAMED

Tudi anekdote so lahko včasih politično značilne. Naj pride torej do vstopa Ankare ali ne, to je drugo vprašanje. Zaenkrat je Evropska gospodarska skupnost zveza raznolikih, a vedno demokratičnih držav s pluralističnim političnim sistemom. Razumljivo, da so razlike med njimi vsekakor vidne. Severna Evropa (s srednjo) ima gotovo svoje poteze, ki so različne od sredozemske Evrope. Sicer pa je o tem že razpravljala zgodovina.

Znani belgijski zgodovinar Pirenne je lepo in zgovorno govoril o teh dveh Evropah (ki sta se soočali že v srednjem veku); to širšo civilizacijo sta nekoč predstavljala Karel Veliki in Mohamed. Morda bi tudi danes lahko iskali kakega Karla (ne tako velikega) v kakem evropskem politiku enega oz. drugega spola in pa kakega Mohameda, ki pa itak je po svoje zelo glasen v raznih sodobnih utelešenjih — od arabskih petrolejskih šejkov in fanatičnih ajatolahov do nebrzdanih in napadalnih polkovnikov ob Sredozemskem morju. Le da danes v večini primerov namesto korana izvaža dinamit!...

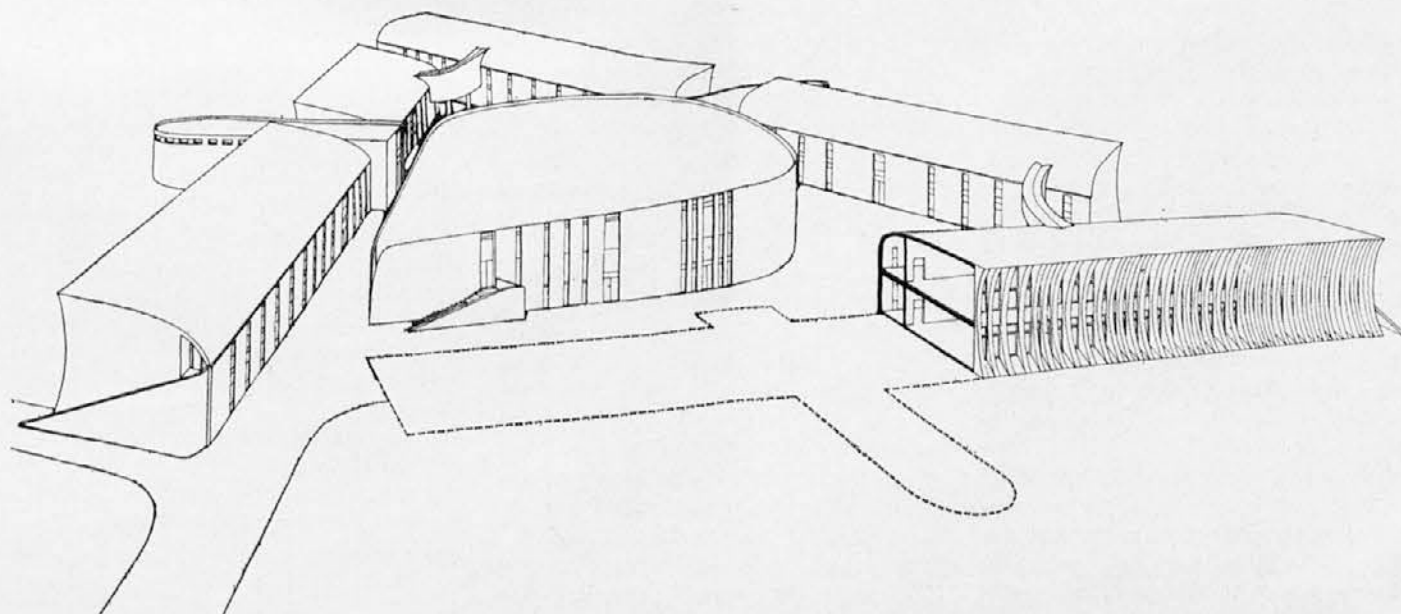
Evropa bodočnosti ne bo šla za Karlom Velikim, še manj pa za Mohamedom. Slediti bo morala svoji modrosti in poti, ki ji jo nakazujejo njeni narodi. Le tako bo resnično osnovala novo, pravično, enakopravno in demokratično družbo, v kateri naj vsi in vsakdo najde svojo lastno identiteto.

Spectator

Sv. oče škofom Treh Benečij

Papež Janez Pavel II. je v soboto 24. januarja sprejel škofove Treh Benečij (Tridentinska in Južna Tirolska, Benečija in Julijska krajina), ki jih je prejšnje dni posamično sprejel, ko so mu prišli poročati o položaju v škofijah, ki jih vodijo. Sv. oče je z njimi najprej somaševal v baziliki sv. Petra, nato pa jih je pridržal na kosilu.

V pridigi je najprej omenil, da so iz Benečije v tem stoletju izšli kar trije papeži, vsi nazadnje beneški patriarhi: sv. Pij X., Janez XXIII. in Janez Pavel I. Pohvalil je podjetnost in delavnost prebivalstva in še posebej podčrtal uspešno ključno obnovo po potresu v Furlaniji, omenil razgibano versko življenje, ki ima svoj izraz predvsem v katoliški akciji in sličnih gibanjih za apostolat, a obenem opozoril na postopno razkristjanjenje, ki se opaža tudi v tej nekdanji tako katoliški pokrajini. Versko življenje slabi, moralne vrednote so vedno manj cenjene, vse preveč je permisivizma (vse je dovoljeno) in osebne gledanja na nauk Cerkve, zlasti kar zadeva moralno. Za to naj škofove začnejo s prenovo in premagovanjem verske krize predvsem v župnijah, ki ostajajo osnova cerkvenih struktur.

Idejni načrt za novo središče slovenskih šol v Gorici

Življenje - božji dar

V nedeljo 1. februarja bo v Italiji, kot je določila italijanska škofovska konferenca, »Dan za življenje«. Tema za razmišljanje pa bo: »Kakšen mir naj bo, če ne rešimo vsako življenje?« (Quale pace se non salviamo ogni vita?).

»Tretji dan« (verski časopis študentov in izobražencev) je objavil pogovor z zdravnikom in duhovnikom p. Marianom Seffom o življenju, ki je dar božji. Iz tega pogovora povzemamo nekaj misli patra jezuita Seffa.

»Epruveta« — oploditev v »epruveti« ali umetna oploditev je sad tehničnega razvoja medicine, ki misli (si domišlja?), da sme vse, kar zmore. — Umetna oploditev, posojanje (vskladičenje) spolnih celic (»banke«), posojanje maternic, manipulacija z genetskim »materialom«, poskusi na živih človeških zarodkih (otročih), prodaja in uporaba tkiva in organov s splavom ubitih otrok itd., žal ni več samo sad medicinske fantastike, ampak dejstvo, ki govori o globokem razčlovečenju medicine. Vse to je seveda sprožilo nova medicinsko etična vprašanja, na katera skušajo odgovoriti interdisciplinarno sestavljene ekipe strokovnjakov. V Sloveniji pravkar omenjena vprašanja niso enako živa. O nekaterih stvareh medicinci po svetu in tudi pri nas sramežljivo molčijo (npr. kako je z »dajalci moškega semena«, kako je z oplodjenimi jajčnimi celicami, ki jih ne mislijo vložiti v maternico, itd.).

Znanstveniki, ki se posvečajo oploditvi v epruveti in s tem povezanim raziskavam, delajo to zaradi novih spoznanj, ki naj bi koristila bodočim potomcem. Zanje čase pa je med znanstveniki močno odjeknila odločitev francoskega znanstvenika in »očeta« prvega otroka iz epruvete v Franciji Jacquesa Testarta, da bo prenehal z nekaterimi poskusi s človeškimi zarodki, ker je prišel do prepričanja, da so nekateri poskusi etično nedopustni. Glavni nagib raziskav je zdravljenje bolezenskih genov pri človeku. Čeprav gre za dober cilj, so mnoga sredstva za dosego

tega cilja moralno vprašljiva in celo nedopustna.

Drugi nagib oploditev v epruveti je zdravljenje sterilnosti. Toda v tem pogledu je prišlo do zelo velikih zlorab, ki so popolnoma v nasprotju s postavljenimi cilji.

Mislím, da posega medicina na področja človeškega življenja, ki bi jih morala vsaj tako spoštovati kot naravno okolje. Tehnika uničuje naravno okolje in zastruplja korenine našega življenja. Nekaj podobnega se bo lahko zgodilo s koreninami našega življenja, s človekovo rodovitnostjo, če bodo imeli njene ključne v rokah enostransko usmerjeni medicinski »tehnik«, ne pa zdravniki v pravem pomenu besede.

Greh proti življenju v ožjem pomenu besede je vsakršno človekovo poseganje v življenje drugega človeka, ki se začne s spočetjem, to je neposredno po oploditvi jajčne celice, pa to poseganje etično ali moralno ni utemeljeno. Zato npr. v luči krščanskega moralnega nauka ni dopustno delati kakršnih koli poskusov z oplodjenimi jajčnimi celicami z namenom, da bo zdravnik (ali drug eksperimentator) nekatere razvijajoče se človeške zarodke na neki stopnji uničil. Enako je greh proti življenju neposredna evtanazija spačkov ali starostno spremenjenih oseb.

Vsak človek bi moral skrbeti, da bi bila njegova splošna izobrazba in strokovna usposobljenost prežeta z evangeljskim naukom in Kristusovo ljubeznijo, ki jo živimo v evangeljski ljubezni do bližnjega v obhajanju zakramentov, zlasti v Evhari-stiji.

Starši in vsi drugi vzgojitelji, v šolah in v Cerkvi, bi morali z ljubeznijo iskati, odkrivati in razodevati resnico o življenju, ki je prvi in največji božji dar. Resnici se moramo bližati s spoštovanjem, ker je vsaka resnica skrivnost, ki se napuhnjem izmika. Človek ne more biti gospodar življenja in zato tudi ne gospodar resnice. Človek je lahko samo hvaležni služabnik, uporabnik ali oskrbnik življenja in resnice.

Iz Slovenije

Srečanje časnikarjev z nadškofom Šuštarjem

V Sloveniji je že prišlo v navado, da se uredniki in sodelavci verskega tiska srečajo z ljubljanskim nadškofom ob prazniku sv. Frančiška Saleškega, ki je zavetnik časnikarjev. Tudi letos je bilo tako.

V soboto 24. januarja, ko Cerkev obhaja god tega svetnika, so se polnoštevilno zbrali v nadškofovi kapeli. Tam je g. nadškof maševal in nagovoril navzoče, katerim je priporočil zvestobo resnici v poročanju in ljubezen do verskega oznanila, ki naj gradi mir na svetu, kot je geslo letošnjega meseca tiska: Verski tisk v službi miru.

Po maši je bilo srečanje v veliki dvorani nadškofijske palače. Okrog miz je posedlo nad 40 urednikov in časnikarjev. Navzočega nadškofa in škofa Leniča, ki je komaj prebolel težko operacijo, je pozdravil dr. Janez Gril, predsednik medškofijske komisije za verski tisk in odgovoren za mladinsko pastoralo v ljubljanski škofiji. Med navzočimi so bili tudi zastopniki Celovške in Goriške Mohorjeve družbe ter Katoliškega glasa.

Pozdravom dr. Grila so sledila poročila o posameznih časopisih oz. revijah. Iz poročil je bilo razvidno, da so lansko leto pestile verski tisk ekonomske težave, katere glavni vzrok je bila inflacija. Saj so se stroški v enem letu povečali za sto odstotkov, naročnine oz. cene pa niso mogli višati v koraku z inflacijo. Letos so naročnine povečali.

Ob pregledu smo lahko ugotovili, da verskega tiska v Sloveniji pravzaprav ni malo, da je številen, dokaj razširjen in tudi dovolj raznolik, da služi raznim potrebam. Podoba je, da je posebno veliko mladinskega tiska. Manjka pa dovolj dobra in privlačna družinska revija, kot jih imajo drugi narodi. Zastopnik Mohorjeve je sprožil to misel in številni so jo podprli. Nekateri so imeli pomisleke, češ da primanjkuje strokovnih časnikarjev in piscev, ki bi tako revijo urejali in vanjo pisali. Vendar bi to ne smel biti resen pomislek, ker ob revijah in glasilih se vzgajajo tudi novi pisatelji in časnikarji. Urednik Družine je opomnil, da bi Družina rada podprla tako revijo, ker se zavedajo, da je priloga v Družini zasilen izhod.

Ti in še drugi problemi so prišli na dan ob prostem razgovoru, ki se je raztegnil do kosila, ki je bilo v bogoslovnem seminariju skupaj z nadškofom. Tukaj so se nadaljevali razgovori, srečanja, načrti. Čudno je pa, da uredniki in sodelavci verskih tiskov ne morejo biti člani časnikarskega društva v Sloveniji in s tem uživati posebnih ugodnosti časnikarjev. Zato je slovenska škofovska konferenca izdala časnikarske izkaznice za urednike in sodelavce verskega tiska.

V Bočnu, glavnem mestu avtonomne pokrajine Južna Tirolska, je prišlo do dveh političnih atentatov. Bombi sta eksplodirali pred stanovanjem demokrščanskega pokrajinskega odbornika za šolstvo Ferrettija in predstavnika MSI Mitola. Viditelj južnotirolske Ljudske stranke Magnago je atentata označil kot ustrovalna. Kar vzbuja začudenje, je ideološka različnost oseb, ki sta postali predmet atentatov.

† s. Ladislava Piščanc

verzitetno kliniko, kjer je ostala 27 let. Ves tisti čas je vestno in zavzeto vodila pevski zbor redovnic. Mestna občinska uprava ji je za njeno požrtvovalno delo v bolnišnici sv. Mateja podelila zlato medaljo za 25-letno neprekinjeno služenje.

Ze močno bolna je prišla leta 1976 v Krmin (Rosa Mistica), kjer je ostala v samostanu do smrti. Pred dnevi je nesrečno padla, si zlomila ramo in kolk; prišlo je do komplikacij v zvezi z dihalnimi organi, nakar ji je srce odpovedalo v goriški bolnišnici v ponedeljek 26. januarja v jutranjih urah. Na njeno izrecno željo so jo prenesli v Krmin, da med svojimi sestrkami pričaka vstajenje.

Vsem svojem, zlasti pa njeni sestri Zori Piščanc, ki je tekem več desetletij neutrudno posvetila vse svoje sile upravi našega lista, izrekamo občuteno sožalje, pokojni pa naj bo Bog za njeno neomajno zvestobo in delo v blagor bližnjega končni plačnik.

Jože Jurak

Počlovečimo delo!

Papež Janez Pavel II. je v Rimu sprejel udeležence simpozija v zvezi s peto obletnico objave njegove okrožnice »Laborem exercens« (Izvršujoč delo). Udeleženci so bili predvsem predstavniki dela in gospodarstva. Sv. oče je med drugim dejal:

»Cerkev je pri svoji nalogi oznanjevanja vedno čutila s človekom, z njegovim gospodarskim in družbenim položajem in že od apostolskih časov dalje postavljala diakone, da so skrbeli za uboge..., pozneje je ustanavljala gostišča, razne dobrodelne bratovščine, šole in opozarjala duhovščino in ljudstvo, naj skrbijo za uboge, ter opominjala k pravilni uporabi dobrin. Ob industrijskem razvoju je obsojala nenravnost v ekonomiji, posebno še z okrožnicami Leona XIII. Rerum novarum, Pija XI. Quadragesimo anno in Pavla VI. Octogesima adveniens. Svetu je dajala široke poglede na delo in evangeljski navdih. Tudi okrožnica Laborem exercens stopa v tok te reke cerkvenega izročila, ki nenehno raste.«

»Naloga Cerkve,« je poudaril papež, »je v tem, da spet in spet spominja na dostojanstvo in pravice delavcev, da biča razmere, v katerih so te pravice teptane, in prispeva k usmerjanju sprememb, da bi spet prišli do pristnega človekovega in

družbenega napredka.«

Nato je Janez Pavel II. odklonil vse tiste rešitve, stare in nove, ki delo umevajo le kot prvino proizvajanja, delavec pa je nekako zaslužjen in iz nosilca dela postaja njegov predmet, od cilja sredstvo, od osebe stvar. Posebej je očrtal družinsko in duhovno razsežnost. Med drugim je dejal: »V socialni zakonodaji si na tem področju želimo marsikatero spremembo. Tu posebej mislim na položaj žene, ki opaža, da njeno delo med domačimi zidovi pravno in ekonomsko ni priznano in zavarovano, pri delu zunaj doma pa je pogosto izpostavljena tako napornemu delovnemu ritmu, da jo to drži daleč od moža in otrok.«

Papež je zatem govoril o duhovni razsežnosti dela: »Duhovna razsežnost dela je v globoki zavesti, da se človek z delom usmerja k večnemu cilju in postaja zavetnik živga Boga. Ko povrh tega sprejema še dejstvo, da je božji Sin v nazareški delavnici delal s svojimi človeškimi rokami, postaja prizadevanje za preobrazbo sveta osvobajanje od moralnega zla in vključevanje v novo daljnoročno načrtovanje prek meja zgodovine. Z vero v Kristusa človek že sodeluje v izvajanju načrta odrešenja celotnega človeka.«

Parlamentarne volitve v ZR Nemčiji

Nedeljske državnozbornske volitve v ZR Nemčiji so se končale tako, da bodo krščanski demokrati skupaj z liberalci lahko še naprej vladali, toda prvi so izgubili na glasovih, drugi pa precej pridobili. Socialdemokrati so nazadovali manj kot je bilo pričakovati, močno pa so porasli zeleni.

Najbolj so nazadovali krščanski demokrati, ki nastopajo v povezavi dveh strank: vsedržavne Krščanske demokratične unije (CDU) in bavarske Krščansko-socialne unije (CSU). Leta 1983 so prejeli 48,8% glasov in 244 poslanskih sedežev, letos komaj 44,3% in 223 sedežev. Nasprotno pa so njihovi zavezniki liberalci v odstotkih porasli od 7 na 9,1, v sedežih pa od 34 na 46.

Socialdemokrati so od 193 poslancev zdrknili na 186, v odstotkih od 38,2 na 37, vendar so zadovoljni, saj so napovedi bile zanje še veliko bolj pesimistične. Njihov kandidat Rau se je v svoji Vestfaliji zelo uveljavil, a to seveda ni bilo dovolj za zmago. Druga opozicijska sila »zeleni« so se tudi to pot uveljavili: od 5,6% so se dvignili na 8,3%, v poslancih od 27 na 42.

Dosedanji in bodoči kancler (ministrski predsednik) Kohl je delni neuspeh svoje stranke opravičil z manjšo volivno udeležbo (leta 1983 89,1%, letos 84,4%) in s splošnim prepričanjem, da bodo krščanski demokrati visoko zmagali; oboje delno drži, a veliko je k osipu glasov pripomogel voditelj bavarske CSU 71-letni Franz Josef Strauss, ki je do zadnjih dni ostro napadal liberalnega zunanega ministra Genscherja zaradi njegove odprte politike, kar so mu Nemci zamerili in ga kaznovali z odvzemom glasov. Njegova stranka je izgubila 5 poslancev (prej 52, sedaj 47), v odstotkih pa padla od 10,6 na 9,8.

Teden ugrabitev

Skupina neznanih gverilcev je pretekli teden napadla begunsko taborišče v severnem delu afriške države Somalija, ki leži 8 km od etiopske meje in v njem živi 32.000 beguncev iz Etiopije ter odpeljala deset francoskih zdravnikov in zdravnic, članov človečanske organizacije »Zdravniki brez meja«, ki ima svoj sedež v Parizu. Med njimi so štiri moški in šest žensk. Ta skupina je prej delovala v Etiopiji, a je njene člane marksistični režim decembra 1985 izgnal iz države, ker so kritizirali ravnanje oblasti v zvezi s prisilnim preseljevanjem prebivalstva.

Ugrabitve se nadaljujejo tudi v muslimanskem, zahodnem delu Bejruta v Libanonu. Za zahodnonemškimi industrijcem Cordesom, ki je bil ugrabljen prejšnji teden, so pristaši 22-letnega libanonskega terorista iz šiitskih vrst Hamadeia, ki so ga nedavno zasačili v Frankfurtu z 9 kilogrami razstreliva, ugrabili še tri druge nemške državljane, med njimi inženirja industrijskega koncerna Siemens Schmidta. Očitno gre za izsiljevanje z namenom, da zahodne nemške oblasti izpuste priprtega Hamadeia. Pretekli teden je vsa zadeva zavoljo parlamentarnih volitev bila nekako blokirana, da ne bi vplivala na ta ali drugi način na izid volitev, sedaj pa se bodo morale nemške oblasti odločiti, zlasti ker ZDA s svoje strani Hamadeia terjajo tudi zase, saj je leta 1985 vodil ugrabitev severnoameriškega potniškega letala in bil soudeležen pri umoru vojaka, ki je bil na letalu.

V policiste preoblečeni neznanci so prav tako v zahodnem Bejrutu odpeljali iz univerzitetnega poslopja tri profesorje, vse severnoameriške državljane in še indijskega profesorja s severnoameriškim potnim listom.

OD TEDNA DO TEDNA

V prestolnici Filipinov Manili je policija streljala na množico kmetovalcev, ki so prišli protestirat zoper vladno agrarno politiko in zahtevali pravično delitev zemlje. Ko so se kmetje približali predsedniški palači, je pod streli policije padlo 16 oseb, 217 pa je bilo ranjenih. To krvoprelitje neposredno pred referendumom o novi filipinski ustavi, ki bo 2. februarja, je spravilo predsednico Corazon Aquino v veliko zadrego, saj je zaradi tega krvoprelitja obsoja tako levica kot desnica, čeprav ga ona ni zakrivila, vsa pogajanja med vlado in levičarsko opozicijo pa so bila prekinjena. Pripadniki komunistične gverile so obenem izjavili, da bodo sklenjeno premirje spoštovali, kot dogovorjeno, do 10. februarja, potem pa ne več.

Severnoameriški predsednik Reagan

bo prihodnji mesec izpolnil 76 let življenja. Njegov ugled pa je zavoljo skrivne prodaje orožja Iranu zelo omajnan, kar zaskrbljuje tudi republikansko stranko, kateri pripada, saj so izgledi za predsedniške volitve čez slaba tri leta za omenjeno stranko vse prej kot rožnati. Reaganu očitajo, da je vso zadevo vodil nečinkovito, da še danes ne pove vse resnice in da ne bi smel navezati tajnih stikov z iranskimi oblasti v zameno za reištev nekaj severnoameriških državljanov, ki so jih ugrabili šiitski skrajneži.

Ob svetovnem dnevu gobavcev

Svetovni dan gobavcev je bil letos 25. januarja. Spomnil naj bi na bolezen, ki je še danes boleče prisotna, a ne samo na Vzhodu in nerazvitim Jugu, temveč tudi v drugih delih sveta.

Čas je seveda tudi o tej nalezljivi bolezni prinesel nova spoznanja. Vemo, da so njene žrtve predvsem reveži, ki nimajo na voljo dovolj hrane in higienskih sredstev. Znan je njen povzročitelj — Jansenov bacil. Vemo tudi, da je bolezen nalezljiva, da pa je tudi — vsaj v začetku — ozdravljiva.

Statistike vedo povedati, da je danes na svetu še približno 15 milijonov gobavcev. Najhujša žarišča so v Srednji Afriki in v Indiji, gobavce imamo pa tudi pri nas. Podatki, ki so stari nekaj let, navajajo 28 uradno ugotovljenih primerov v Jugoslaviji in to v bolezenskih žariščih Črne Gore, Sandžaka in Bosne.

Gobavcem se posebej posvečajo naši misijonarji v Zambiji in na Madagaskarju. Lahko smo ponosni nanje in njihov smisel za človeka v stiski. S svojim delom pomenjajo velikega apostola gobavcev Raoula Follereauja, »ki je v našem času edini, ki je zares nekaj naredil za gobavce... S knjižico, ki je bila prevedena v vse jezike, je zbral precej denarja za zdravljenje gobavih bolnikov, njegova smrt pa je gobavce še hujše prizadela« (V. Ukvič, Velike in male bolezni človeštva). Med misijonarji pa mu seveda lahko postavimo ob bok še svetiškega p. Damijana de Veustra.

V zaporu iz »varnostnih razlogov«

Papež Janez Pavel II. je sprejel škofa Giovanniya Innocenza Martinellija, apostolskega vikarja Bengasija in Tripolisa, ki so ga 10. aprila 1986 za nekaj dni priprle libijske oblasti. V tistih dneh je prišlo do znanih zaostritev med ameriški silami in libijskimi oblastmi. Pogovora so udeležili tudi trije duhovniki — italijanski, poljski in malteški — ki so bili priprti takrat kot škof Martinelli. V zapor so morali po pojasnilih libijske vlade iz »varnostnih razlogov«. Vsem imenovanim pa so libijske oblasti nedavno vrnilo potne liste z zagotovilom, da spet lahko opravljajo svoje duhovno poslanstvo.

Dnevni tisk v Italiji

V Italiji je leta 1985 izhajalo 79 dnevnikov. Njihova skupna naklada je bila 2.747.696.389 tiskanih izvodov. To pa še ne pomeni, da so vse te izvode prodali. Naklado so javile posamezne časopisne hiše v prošnji za državne prispevke, preverila pa jih je posebna tehnična komisija.

V primerjavi s prejšnjim letom je skupna naklada vseh dnevnikov v Italiji rahlo padla (za približno 0,01%). Izhajal pa je tudi en dnevnik manj kot leto prej. Največjo naklado tiskanih izvodov je imela »La Gazzetta dello Sport« (skoraj 241 milijonov). Ta športni dnevnik je izšel 342-krat v letu, na dan pa so povprečno tiskali 704.000 izvodov. Na drugem mestu je milanski »Corriere della Sera« (241 milijonov tiskanih izvodov v 338 dneh ali povprečno 633.000 na dan).

»Primorski dnevnik« je izšel 293-krat (v ponedeljkih namreč ne izhaja) v skupni nakladi 2.849.610 tiskanih izvodov ali povprečno 9.725 na dan. Manj izvodov kot »Primorski dnevnik« je tiskalo še osem dnevnikov. Nemški »Dolomiten« v Bočnu je izšel 302-krat z naklado 11.295.644 tiskanih izvodov ali povprečno 37.402 na dan. Ta časopis je na 45. mestu med vsemi dnevniki v Italiji.

Tržaški »Il Piccolo« so tiskali nad 25 milijonov izvodov, izšel pa je 325-krat ali povprečno 77.747 izvodov na dan.

Med strankarskimi glasili je na prvem mestu komunistična »Unità« z nad 110 milijoni tiskanih izvodov, ki je izšla 345-krat z dnevnikom povprečjem 290.000. Omenjeni dnevnik je na 9. mestu.

Pa še podatek za katoliško usmerjeni dnevnik »Avvenire«: 35 milijonov tiskanih izvodov (na 20. mestu), 294 dni izhajanja s povprečnim dnevnikom številom izvodov 119 tisoč 204.

Slovo in dobrodošlica

Mesec januar je bil za slovenske vernike v župniji Novega sv. Antona v Trstu zelo razgiban. Dr. Jože Prešeren se je po več kot 41-letnem kaplanovanju v tej osrednji mestni cerkvi v nedeljo 11. jan. poslovil od svojih vernikov in odšel v zaslužen pokoj.

Jože Prešeren je dobro znan ne samo svetoantonskim župljanom, ki obiskujejo nedeljsko službo božjo v tej cerkvi ob 8. uri (do leta 1978 ob 7. uri), ampak tudi vsej zamejski katoliški skupnosti, saj je s svojo neutrudno delavnostjo, trdno vztrajnostjo in izredno nesebičnostjo v povojnih letih globoko posegel v naše versko življenje z ustanavljanjem in vodenjem organizacij (posebno mladinskih), z usmerjanjem mladine in s svojo zavzetostjo za izgradnjo novega Marijinega doma v ulici Risorta 3, kjer je še danes duhovni asistent tamkajšnje Marijine družbe.

Pri vsem tem pa je treba poudariti, da je bilo njegovo delovanje neločljivo povezano s cerkvijo Novega sv. Antona in to ne samo zavoljo slovenske maše, ampak tudi, ker je bilo v prvih povojnih letih središče vsega organiziranega delovanja slovenske katoliške mladine, ki mu je bil duša ravno on.

A saj ne gre, da bi tu obnovljali vso življenjsko pot g. Prešerna (nekaj drobcev je sam opisal v brošuri, ki je nedavno izšla ob 40-letnici obnove slovenskega cerkvenega zbora v tej cerkvi, o Marijini družbi pa je pisal v posebni knjigi iz leta 1975).

Vest o odhodu msgr. Prešerna je prišla nepričakovano, kljub temu da se je dalj časa vedelo, da je iz zdravstvenih razlogov prosil g. škofa, naj ga razreši službe. Zadevno oznanilo pa nas je presenetilo 4. januarja. Sam se je v svoji skromnosti sicer hotel posloviti kar na tiho, brez ceremonij. Vernikom in pevcom pa se nam je zdelo prav, da se mu za tako dolgo nesebično delovanje vendarle oddolžimo vsaj

z manjšo slovesnostjo, ki je bila v nedeljo, 11. januarja med jutranjo sv. mašo.

V imenu celotne župnije se mu je v občutenih besedah zahvalil najprej g. župnik Mario Cividin, v imenu slovenskih vernikov je spregovoril Ivo Jevnikar, v imenu pevskega zbora pa Albert Štrajin. Prisoten je bil tudi naslednik msgr. Prešerna, g. Marij Gerdol, ki se je škofu zahvalil za izkazano zaupanje in se vsem priporočil v molitve za čim uspešnejše opravljanje te nove duhovne službe. Med darovanjem pa so poleg kruha in vina verniki prinesli na oltar tudi simbolična darila odhajajočemu dušnemu pastirju. Po maši je sledilo prisrčno stiskanje rok v zakristiji in voščila še za mnoga plodna in uspešna leta.

Sicer pa se msgr. Prešeren ne bo umaknil v zasebno življenje, ampak bo še naprej stal ob strani Marijini družbi v ul. Risorta in se zanimal za dušnopastirske probleme, zlasti še za nastajajoče Skupnosti krščanskega življenja. Vsi mu pri tem želimo obilo uspeha.

V nedeljo 18. januarja pa je nastopil službo g. Marij Gerdol, naš novi dušni pastir. Mašo pri Novem sv. Antonu je g. Gerdol sprejel kot voditelj Slovenskega pastoralnega središča v Trstu. Skrbil za šentjabske vernike se je torej sedaj pridružila še odgovornost za ožje mestno središče.

Pevski zbor in vsi verniki so bili pripravljani na slovesni sprejem, pa nam je tokrat zagodlo vreme. Trst je bil namreč vključen v verige ledu, za nameček pa smo imeli še burjo po 120 km na uro, tako da se je jutranje maše udeležilo manjše število vernikov. V imenu le-teh se je pred koncem svetega opravila oglašil Marijan Kravos, ki je izrazil veselje in zahvalo slovenskih vernikov, da so dobili novega dušnega pastirja, in nato g. Gerdolu zaželel božjo milost pri delu, plodno sodelovanje s skupnostjo vernikov in uspeh v duhovnem delovanju. - *Svetoantonski faran*

Božični koncert v Ljubljani in Trstu

Tradicionalni božični koncert, ki ga že dolga leta organizira ZCPZ na Tržaškem, je letos s svojo vedrino in z neposredno, učinkovito povezanostjo z verniki prijetno presenetil tako ljubljanske kot tržaške poslušalce. Peli so mladi ljudje, ki so se za nastop požrtvovalno, resno in temeljito pripravili. Prišli so iz raznih tržaških župnij z namenom in z željo, da bi svoje veselje do petja, svoje znanje in svojo predanost dobremu in vrednemu poklonili in posredovali drugim.

Njihovo sporočilo je bilo jasno. Mladi izvajalci sporeda starih božičnih pesmi, kot dokaz povezanosti med rodovi; sporočilo obveze in zvestobe; iskanje novih izrazov in poti ob spoštovanju dela in žrtve prednikov v stalnem prepletanju trtečnosti in sedanjosti ter v nenehnem iskanju človeka, predanega božjemu načrtu in božji previdnosti.

Kljub rahlemu, neprimernemu poudarku gledališko-odrski formalnosti, ki v cerkvi moti zbranost vernikov, za vse, kar so nam mladi pevci posredovali, iskrena hvala. Svetujem vsekakor, da bi v bodoče napovedovalec opozoril prisotne, da je ploskanje v cerkvi primerno le na koncu koncerta.

Sporod je imel dva dela. V prvem so bile izvirne in prirjene božične pesmi primorskih skladateljev U. Vrabca, I. Grbca, F. Venturinjia in V. Vodopivca. V drugem delu so se zvrstile stare božične pesmi skladateljev Zupana, Riharja, Hladnika, Cveka, Stolcerja, ki jih prav gotovo pozna sleherni Slovenec, ter dve skladbi neznanih avtorjev.

Z istim sporedom je skupina mladih ZCPZ nastopila 18. januarja v župnijski cerkvi sv. Družine, Ljubljana-Moste, ter 25. januarja v stolnici sv. Justa v Trstu.

Topla, prijetna in izredno akustična ljubljanska cerkev je bila idealni prostor za zborovski nastop in naši pevci so res zapeli, kakor je v tedniku Družini napisal J. Z.: »... tako pojo slavčki, ko se v igred povrne, in srca, v kateri se je naselila božja ljubezen; tako zapoje tisti, ki jim mladost poje iz oči, iz duše...«. Rojake iz zamejstva je pozdravil moščanski župnik Janez Rihar in se v imenu navdušenih prisotnih župljanov toplo zahvalil za lepi koncert.

V tržaški stolnici je mešani zbor izzvenel v svoji polnosti. Boljšega izvajanja, z

ozirom na omejeno število vaj ter heterogeno sestavo zbora, res ne bi mogli pričakovati.

Izvajalske vrline, kakor so čista intonacija, zlitost, izgovorjava, dinamika, tempo, oblikovanje stavkov in interpretacijski pristop ob posameznih kiticah, so dobesedno osvojile prisotne in ustvarjale neposredno povezano med izvajalci in poslušalci. Prijetne in sproščene solistične vloge so nam posredovale vso milino starih božičnih melodij. Zelo lepo je učinkoval dinamični razpon med »ff« šestdesetih mladih grl in solistično nitjo posameznikov.

Zbor je pripravila in vodila prof. Aleksandra Pertot. Njena glasbena nadarjenost, strokovna podkovanost ter temperamentnost so žele zaslužen uspeh, za kar ji gre iskreno priznanje. Pri vajah ji je učinkovito pomagal prof. Tomaž Simčič.

Po sporedu je zbor ob violinski spremljavi dirigentke zapel Sveto noč in skupaj s prisotnimi še staro božično Glej zvezdice božje. Drugi del sporeda je na orgle smotrno spremljal prof. Andrej Pegan. Posamezne točke je dovršeno napovedoval tako v Ljubljani kakor v Trstu prof. Marjan Kravos. V tržaški stolnici je priložnostno besedo podal Marij Maver. V praznovanju Božiča — spomina na Kristusovo rojstvo — je govornik podčrtal važnost hrepeneanja po življenju, ki naj bi živel v sleherni slovenski družini.

Slovenski verniki, ki so napolnili cerkev sv. Justa, so se vračali domov polni bogatih in lepih doživetij, hvaležni vsem, ki so na katerikoli način pomagali pri tem občutenem doživljanju božične skrivnosti.

H. Mamolo

Kamenčki

Kam greš, partija?

Sej komunistične poljske vlade general Jaruzelski je bil na obisku v Italiji. Srečal se je tudi z italijanskimi kapitalisti in se z njimi prijateljsko dogovoril za sodelovanje. Enakega uspeha pa ni imelo srečanje s sindikalnimi voditelji italijanskega proletariata. Po polemični debati so se razšli z obojestransko zamero.

Partija, quo vadis?

d. c.

tržaške novice

Pokrajinski svet tržaške SSK o županovih izjavah in sinhrotronu

V torek 20. januarja se je sestel na redno sejo pokrajinski svet SSK v Trstu za obravnavanje političnega položaja po znanih izpadih narodnostne nestrpnosti. Sejo je vodil predsednik dr. Legiša, podrobnejši potek dogodkov in politično oceno v zvezi z zadnjo sejo občinskega sveta v Trstu sta — v odsotnosti tajnika Hareja zavoljo sestrine smrti — orisala podtajnika Brezigar in Lokar.

V razpravi je bilo med drugim poudarjeno, da je SSK takoj in odločno reagirala na znane pojave nestrpnosti in zlasti še na žaljive izpade tržaškega župana v njegovem novoletnem pozdravu, od katerega je zahtevala, naj bo župan vseh občanov, kajti le na takšni osnovi je možno njeno nadaljnje sodelovanje v koalicijski mestne uprave. Čeprav se je na zadnji seji seji skušal umikati in po svoje opravičevati, pa je SSK po svojem občinskem svetovalcu zahtevala preverjanje med strankami koalicijske, da se ugotovi, ali so le-te že pripravljene zagovarjati in v okviru svojih možnosti uredničevati sprejete programske obveznosti, zlasti glede zaščitnega zakona in odnosov do Slovencev nasploh.

Pokrajinski svet SSK je hkrati z obžalovanjem ugotovil, da na tako pomembni seji tržaškega občinskega sveta, kot je bila ona z dne 16. jan., niso spregovorili slovenski svetovalec, izvoljeni na listah PSI in PCI. Tako se je ponovno potrdila stara resnica o nenadomestljivem samostojnem političnem nastopanju manjšine.

Končno je pokrajinski svet razpravljal o trenutnem razvoju vprašanja v zvezi z lokacijo sinhrotrona. SSK in njeni predstavniki na vseh ravneh bodo do kraja nasprotovali njegovi namestitvi pri Bazovici in istočasno na osnovi utemeljenih razlogov zahtevali, da se izbere lokacija za sinhrotron v okviru obstoječega Področja za znanstvene raziskave. Do danes ni še nobena resna znanstvena raziskava dokazala, da je edino primerno področje za sinhrotron na Tržaškem ono pri Bazovici.

Sedaj je na strankah, ki trdijo, da podpirajo zahteve krajevnega prebivalstva ali so pred leti odločno nasprotovale industrijski con na Krasu, da se bodo tudi glede sinhrotrona enako odločno in dosledno izrekle proti nepotrebnemu uničevanju najlepših površin na Krasu, katerih ohranitev ni le v interesu domačinov, temveč tudi meščanov in celotnega prebivalstva naše pokrajine.

Bazovica

Vsa župnija se veseli, da bo imela božični koncert, ki je tako lepo uspel v Ljubljani in prejšnjo nedeljo v stolnici sv. Ju-

V župnijski cerkvi sv. Marije Magdalene v BAZOVICI bo v nedeljo 1. februarja ob 16. uri

KONCERT BOŽIČNIH PESMI

Poje skupina 60 mladih pevcev ZCPZ; vodi Aleksandra Pertot; na orgle spremlja Andrej Pegan; napoveduje Marijan Kravos; priložnostna božična misel Marij Maver.

Igralska potegavščina

Prejšnji teden sta po Vidmu burila duhove angleški prestolonaslednik Charles in njegova žena Diana, ali bolje rečeno njuna dvojnika Peter Hugo in July Woolridge. Imenitno sta se izkazala in s kraljevskim smehljajem podpisovala avtografe, sprejemala aplavze od desne in leve. Neznanci so poskrbeli za pozdravne napise: »Udine says hallo to you!« V deželni palači je nastal splošen alarm. Zbegani vratarji niso vedeli, kaj in kako ob pogledu na povorko kronistov in fotoreporterjev. Postavili so se v »pozor« in še dobro, da jih ni zadela kap. Brneli so telefoni, povsod so se vrata odpirala.

Ista burka je elektrizirala osebe v občinski hiši, še prej pa na letališču v Benetkah. Cariniki so bili v dvomu, ali naj pregledajo kovčke, ali naj jih puste kot diplomatsko prtljago. Osebnosti, ki jim je bil namenjen obisk, so vedele za igro, a jih je preveč zabavala, da bi si upali odčarati domiselno potegavščino. Kraljevska

sta v Trstu. In to prav ob zaključku božičnega časa ob lepih jaslicah, ki si jih zamisli že več let naš domačin arhitekt Boris Grgič. Marsikdo ni še videl obnovljene cerkve, zlasti freske goriškega slikarja Del Nerija.

Vabljeni domačini in tudi prijatelji od drugod. Vsi želimo izraziti svojo hvaležnost požrtvovalni mladini, ki s tako ljubeznijo goji naše petje, obenem pa jih navdušiti za nadaljnje delovanje.

Nabrežina

Smrtna žetev... mladih! Lani smo pospremili na pokopališče kar tri mladeniče, vse žrtve prometnih nesreč: v februarju se je ponesrečil Cristiano Romita; v septembru Fabrizio Marena; pred enim mesecem, 26. dec., pa 17-letni priljubljeni in agilni Matej Venier. Z motorjem je zadel v avtomobil, ki je neprevidno obračal na križišču cest proti Šempolaju. Prav naslednji dan bi moral z drugimi na zimovanje. Razumljivo, da se je njegovega pogreba udeležilo ogromno ljudi, zlasti mladine. - V nedeljo, 25. jan. pa je bila zopet bela krsta v cerkvi obdana z mladino in rožami. 16-letni Agostino Tuso je po dolgi rakovi bolezni v hrbtnici zaprl oči za ta svet. Hudo preizkušanim družinam naše iskreno sočustvovanje in sožalje, pokojnim pa naj Bog nakloni večni mir in pokoj.

Hudo nas je zadela tudi novica glede razpečevanja mamil, v katero so se nepremišljeno zapletli tudi nekateri mladi iz kraških vasi. Prepričani smo, da bo ta huda šola odprla oči vsem in se bodo odsej držali Gregorčičevih besed: »Živim po pameti zdravi, za muhe mi ljudske ni mar«, kar velja tudi za omejevanje rojstev, splavov, civilnih porok in razporok.

Božičnica ob zaključku Molitvene osmine za edinstvo kristjanov je v nedeljo 25. januarja dobro uspela. Vokalno instrumentalna skupina Gallus Consort je na svojstven način (ob spremljavi flavte, čembala in viole da gamba) izvedla številne božične skladbe. Mogočen aplavz je nagradil odlične izvajalce (Dino Slama, Miloša in Ireno Pahor). Nato je prof. Lučana Budal podala izvirne misli Primoža Trubarja o pesmi in petju. Domači cerkveni zbor je tudi zapel vrsto božičnih pesmi pod vodstvom Alme Sedmak. Končno je še Milena Jazbec prebrala 14 ocen letošnjih jaslic s sledečim vrstnim redom najboljših: Danijel Peric, Adrijan Gerli, Matej-Matejka Gruden, Lorenzo Argiolas. Z blagoslovom in ljudsko »Sveta noč« smo zaključili deseto revijo božičnih pesmi.

Dan katoliškega tiska bo pri nas na drugo ali tretjo nedeljo v februarju z govorom v cerkvi, nabirko, srečolovom in veseloigro v večernih urah.

Delegacija Slovenske skupnosti v Ljubljani

V torek 27. januarja je obiskala delegacija SSK republiško konferenco SZDL v Ljubljani in imela z njo plodne razgovore. Delegacijo je vodil deželni tajnik Ivo Jevnikar, z njim pa so bili še deželni predsednik Marjan Terpin, podpredsednik dr. Rafko Dolhar in podtajnik Gradimir Gradnik.

Delegacija je sogovornike seznanila s sedanjim položajem slovenske narodnostne skupnosti v Italiji, opozorila na ponovno netenje narodnostne mrznje v obmejnih krajih in na nevzdržni položaj SSG v Trstu kakor tudi na potrebe drugih osrednjih manjšinskih ustanov.

Zastopniki SZDL so se strinjali o pomembnosti vloge, ki jo ima SSK v prizadevanjih vse slovenske narodnostne skupnosti v Italiji za njene temeljne pravice, predsednik Jože Smole pa je goste seznanil z aktualnimi gospodarskimi in družbenimi dogajanjimi v Sloveniji ter podčrtal pomen odprte meje za krepitev slovenskega kulturnega prostora in za obojestranski pretok informacij. - *I. J.*

Z GORIŠKEGA

Pomazana cerkev sv. Ivana v Gorici

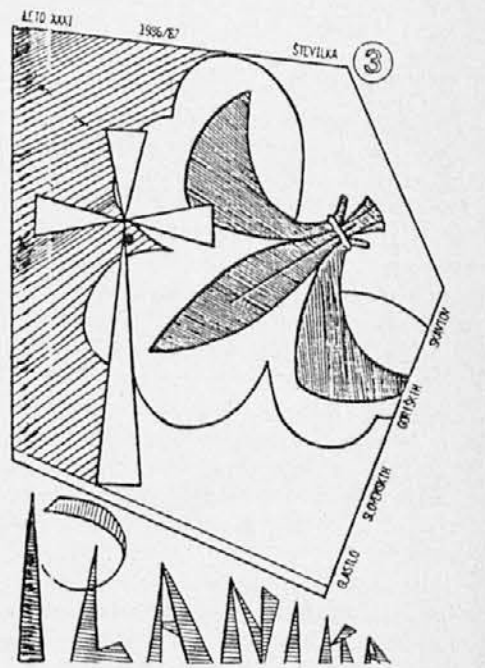
V noči med soboto 24. in nedeljo 25. januarja so zlikovci popisali z velikimi črkami desno stran pročelja cerkve z žaljivimi napisi: »Yugoslavi porci, ladri, assassini ecc.« (svinje, tatovi, morilci itd.). Na zunanji strani desne kapele pa so napisali »Preti die«. Najbrž jim je zmanjkalo črnila ali pa jih je kdo presenetil, ki je prihajal po ulici pred cerkvijo.

Zadeva je izvala med našimi ljudmi živo ogorčenje. Ljudje, ki prihajajo mimo, se ustavljajo, mnogi pa, ki so brali v tisku ali slišali po radiu, prihajajo nalašč zato, da vidijo na lastne oči. Dr. A. Bratuž je zadevo iznesel v torek na seji občinskega odbora, ki je skupno obsodil to nekulturno in žaljivo dejanje.

Proslava na Erjavčevem grobu

Na pobudo in v organizaciji ZSKD iz Gorice je bila v nedeljo dopoldne na goriškem pokopališču prisrčna proslava pisatelja Frana Erjavca ob stoletnici smrti. Ob pisateljevem grobu se je zbralo lepo število goriških Slovencev, da počastijo spomin človeka velikega v Gorici dolgo let živečega in umrlega pisatelja in naravoslovca. O pisatelju je spregovoril časnikar M. Waltritsch, ki je orisal njegovo osebnost in zasluge na literarnem in sploh kulturnem področju. Več priložnostnih pesmi je zapel moški zbor »Paglavci« iz Podgore. Slovesnosti so se udeležili tudi učitelji in učenci osnovne šole v Standrežu, ki nosi ime po pisatelju.

»Planika« št. 3

Januarska številka »Planike« v uvodnem članku opozarja na odgovornost, ki jo imajo predvsem voditelji v skavtski organizaciji. Duhovna stran je posvečena Mesecu katoliškega tiska, sledi stran izvidnikovodnic, volčičev-veveric, ki je namenjena praktičnim skavtskim iznajdljivostim na taboru. Razmišljujoči članki izpod peresa mladih skavtov opozarjajo na pereče vsakdanje mladinske probleme. Višek prispevkov je novela, v kateri zasledimo veliko eksistencialnih problemov, pod katerimi se skriva piščeva avtobiografija. Novice meseca decembra in zabavna stran zaključijo 3. št. Planike. - *Delavni Medved*

Nedelja za katoliški tisk je letos 1. februarja 1987. Velikodušno prispevajmo v njegov sklad!

Prireditev za katoliški tisk

Spet se je napolnila dvorana Katoliškega doma v Gorici ob prireditvi za katoliški tisk, ki je bila v nedeljo 25. januarja. Naši ljudje se namreč zavedajo pomembnosti takega tiska, zato ga radi ob vsaki priložnosti podprejo. In tudi vsakoletna prireditev za katoliški tisk je eden takih nagibov.

Kot je že običajno, je na sporedu kako gledališko delo. Že vrsto let prihaja v goste dramska skupina PD Štandrež, ki prav za začetek leta nastudira novo veseligo, saj je ta zvrst pri občinstvu najbolj hvaležno sprejeta. Premiera letošnje komedije »Narodni poslanec« srbskega pisatelja Branislava Nušića je bila v nedeljo 11. januarja v župnijskem domu v Štandrežu. Moramo reči, da je bila ponovitev na odru Katoliškega doma še bolj učinkovita. Igralci in igralko so svoje vloge podali izredno sproščeno in z veliko zavzetostjo. Morda je k temu prispevala tudi razsežnost odra, saj so se po njem suvereno kretali in temu primerno tudi igrali. Prepričani smo, da bodo tudi drugod ob sledečih nastopih želi splošno priznanje.

Pred predstavo in med igro je bil tudi srečolov z bogatimi dobitki, ki jih ni bilo malo. So pa srečke še ostale in z njimi nekaj dobitkov. Morda je bilo premalo ponudbe.

Na začetku prireditve je prisotne pozdravil glavni urednik Katoliškega glasa dr. Kazimir Humar. On je tudi predstavil draga gosta iz Ljubljane dr. Janeza Grila, ki je referent za verski tisk in ob enem vodja mladinske pastorale v ljubljanski škofiji. Dr. Gril je v nagovoru omenil srečanje slovenskih katoliških časnikarjev iz domovine in zamejstva (iz Italije so bili trije), ki so se zbrali na dan svojega zaščitnika sv. Frančiška Saleškega 24. jan. v Ljubljani (o tem poročamo na drugem mestu), opozoril na letošnje geslo Meseca za verski in katoliški tisk »Verski tisk v službi miru« (glej tudi današnji uvodnik v našem listu) ter se ustavil ob razvejanju množici katoliškega in verskega slovenskega tiska tako v Sloveniji kot v zamejstvu. Ob enem je izrazil svoje zadovoljstvo, da tudi mi, katoliški Slovenci v Italiji, ne zaostajamo za matično domovino in slovensko Koroško. - jk

Sovodnje

Zadeva še ni jasna. Tako naš list v zadnji številki kot tržaški slovenski dnevnik dne 24. januarja sta objavila tiskovno poročilo goriškega pokrajinskega tajništva SSK. Medtem ko smo mi objavili poročilo brez svojega komentarja, pa »Primorski dnevnik« dodaja svoje opombe. Ena takih je, da trditve goriške SSK, ki pravi, da je bil nedavno sklenjen sporazum »med goriškim in sovodenskim županom glede razširitve tovarne Manifattura Goriziana na sovodensko področje«, ni povsem točna. Po »Primorskem dnevniku« sporazuma sploh ni bilo, »kajti doslej se so vodili le nekateri pogovori in je bil izdelan le osnutek morebitnega sporazuma, o katerem še razpravljajo pristojni forumi«.

Je pa v tiskovnem poročilu goriške SSK tudi trditve, ki zadeva sovodensko sekcijo SSK. Rečeno je namreč: »V kratkem se bo sestala sovodenska sekcija naše stranke ob sodelovanju pokrajinskih predstavnikov in bo sprejela nadaljnje pobude za obrambo slovenske zemlje v Sovodnjah, ker je evidentno sovodenska uprava povsem klonila nasprotnim krogom, ki ne zamudijo prilike, da bi zasegli našo zemljo.«

Resnici na ljubo je treba reči, da je bilo stališče omenjene občinske uprave oz. ožjega odbora od sedaj vsaj formalno vedno odklonilno. Saj v občinskem svetu še niso bile preklicane besede v izjavi, ki jih je v imenu Liste občinske enotnosti izrekel svetovalec Rafko Butkovič na reji 4. nov. 1986. Izjavo je prinesel tudi »Primorski dnevnik« dva dni po tej seji. Besedilo se glasi:

»Ni mi jasno, da so se nekateri lotili razprave kot da bi bili v volivni kampanji. Občinska uprava je rešila problem na demokratičen način s širokim posvetovanjem in upoštevanjem volje prebivalstva. Zaradi tega je odločno zavrnil napade in očitke sovodenske sekcije SSK na račun občinske uprave.«

Pravilno je torej, ko člankar »Primorskega dnevnika« podčrta, da naj goriška SSK nosi odgovornost za nekatere iznesene misli v tiskovnem poročilu, pravilno pa je tudi, da še naprej veljajo izjavne besede,

ki jih je v imenu Liste občinske enotnosti izrekel svetovalec R. Butkovič. R. D.

Sestanek sovodenske sekcije SSK. Ob prisotnosti predstavnika pokrajinskega tajništva je 26. januarja sekcija vzela v pretesne probleme, ki zadevajo celotno sovodensko skupnost.

Kar se tiče upepeljevalnika, sekcija popolnoma soglašala s predlogom župana Vita Primožiča, »da je treba upepeljevalnik zapreti«. Sicer so problem upepeljevalnika sprožili svetovalci SSK v občinskem svetu že v prejšnji mandatni dobi.

Glede razširitve industrijske cone na sovodensko območje, ki zavisi izključno od spremembe regulacijskega načrta, sekcija SSK potrjuje svoje dosedanje stališče, da je odločno proti razlaščenju slovenske zemlje. V zvezi s številnimi vestmi in javnih občilih, ki obravnavajo skorajšnjo razširitev industrijske cone na sovodensko območje, sekcija pričakuje, da občinska uprava ostane na prvotnem stališču, ki ga je izrazila Konzorciju dne 30. okt., da je namreč »nova industrijska pobuda neizvedljiva« (gl. Primorski dnevnik 6.11.86).

Sožalje

SZ Soča izreka Helki Devetak in njenim svojcem iskreno sožalje ob smrti njene mame Ane Bastjančič vd. Devetak.

Odbojka

V preteklem tednu so morale odbojarske ekipe Olympije odigrati sedem tekem, kajti združenje nastopa trenutno v petih kategorijah; v soboto so se tekme vršile kot na tekočem traku: kar pet jih je bilo!

Deklice Under 14. Igrale so na turnirju CSI proti ekipama Juvenilna in Azzurra. Izgubile so sicer obe tekmi z 0:2, toda to je bil njihov prvi nastop.

Dečki under 16. V soboto so se pomerili z moštvom San Luigi iz Gorice, ki je prvo na lestvici; zato je razumljivo, da so izgubili z 0:3 (1:15, 11:15, 12:15). So pa premagali v ponedeljek ekipo Fincantieri iz Tržiča s 3:0 (15:10, 15:8, 15:9).

Dekleta Prva Divizija. Tudi one so igrale v treh dneh dve tekmi. V soboto so v Ronkah premagale tamkajšnjo ekipo s 3:1 (15:8, 15:12, 7:15, 15:5). V ponedeljek pa so v ogorčeni borbi nadkrilile ekipo iz Ločnika s 3:1 (15:11, 2:15, 15:4, 15:11).

Fantje Prva Divizija. Prvo tekmo svojega prvenstva so igrali doma proti moštvu Fincantieri iz Tržiča. Izgubili so z 1:3.

Prvenstvo C2. Začel se je povratni del tega prvenstva. Olympijci so igrali doma proti moštvu iz Sacileja. Tekma je bila izenačena, v mnogih momentih tudi borbeno in lepa. Nasprotnik je bil zelo dober v obrambi, v polju in pri mreži v blokiranju in je večkrat odbil naš napad. Prvi prvi set je dobila Olympia-Kmečka banka s 15:12 po zaslugi zares zadovoljivega in uspešnega bloka. Naslednja dva seta pa je izgubila s 5:15 in 11:15 precej zaradi slabega bloka. V četrtem setu so se Olympijci zagrizli v igro in borba je bila izenačena do 9:9, nakar so naši povedli in zmagali. V zadnjem odločilnem setu pa se je našim poznala utrujenost: prevečkrat so tolkli v nasprotnikov blok, sami pa so premalo uspešno blokiral. Ker so manjkali trije ključni igralci (Špacapan, Dornik, Marassi), ni mogel trener Tušar menjati igralcev, da bi se nekoliko odpočili, in set se je končal z 9:15 za goste.

Kljub porazu je Olympia-Kmečka banka na 2. mestu v družbi z Inter 1904, ker je tudi to moštvo bilo poražena. V soboto 31. januarja bo Olympia-Kmečka banka igrala v Trstu prav proti temu sotekmecu za drugo mesto. - n

MOŠKA D LIGA

Soča Sobema - Mossa 3 : 1
(15 : 4, 15 : 3, 10 : 15, 15 : 10)

Po tej pomembni zmagi lahko gleda Soča Sobema s povečanim zaupanjem na svojo pot v tem prvenstvu. Naši so bili izrazito boljši, predvsem v prvih dveh setih, ko so igrali sproščeno, potem pa je prišlo do nenadnega padca v zbranosti, kar se letos vztrajno ponavlja in nam nekoliko greni veselje ob doseženem uspehu, pa tudi zaskrbljuje glede nadaljnega. Med tednom je Soča Sobema zamenjala trenerja: Dušana Carlja je zamenjal Igor Orel. (P. T.)

Zupnija sv. Martina v Doberdolu in Apostolstvo sv. Cirila in Metoda iz Gorice vabita na slovesno

LITURGIJO

v bizantinsko-slovanskem obredu v nedeljo 1. februarja ob 16. uri v župnijski cerkvi v Doberdolu. Sodeloval bo ekumenski zbor iz Gorice. Vabljeni vsi, ki si prizadevate za mir in edinstvo med narodi!

DAROVI

Za sklad Katoliškega glasa: Simon Prescheren, Trbiž v počastitev spomina Lojzeta Bratuža ob 50. obletnici njegove mučeniške smrti 50.000; Stanislav Soban 50.000; Ana Brezigar v spomin na pok. moža Leopolda 50.000; Julita Brajnik 18.000; Pavle Muzica, Casale Monferrato 10.000; N. N. 65.000; Marija Milič, Opčine 3.000; družina Slejko v spomin Draga Bertotti 15.000; Bonča, Anglija 28.000; dr. Jožef Hlebs, ZDA 50.000; prof. Ezio Martin 68.000; železnina Terčon 52.8000; Anton Breclj 20.000; Adele Jakil 50.000; Bogdana Lasič, Sovodnje 20.000; brat Franc Mužina v spomin pok. Marije in Zelke 50.000; sestra Tina in nečakinja Stanka ob peti obletnici smrti g. Ivana Eržena 50.000 lir.

Za katoliški tisk: Pepca Srebrnič 100.000; N. N., Podgora 50.000; prof. Maks Šah, Trst 18.000; Božidar Zivec 32.000 lir.

Namesto cvetja na grob pok. s. Ledemarte Piščanc darujejo Mirjam, Vida in Viktor za Katol. glas 80.000 lir.

Amalija Ferigo, Gorica: za Alojzijevešče 25.000 in za Zavod sv. Družine 25.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu: N. N. 20.000; v spomin pok. Jožefa Maraža 50.000; v spomin istega sekcija SSK - Števerjan 50.000; N. N. 30.000; Marija in Stefan Vogrič v spomin botra Jožefa Maraža 50.000; N. N. 30.000; N. N. 10.000; svoji v spomin pok. Jožefa Maraža 100.000; Remigij Ciglič v spomin istega 20.000; N. N. 50.000; nabrale žene za novi plašč 612.000; za nove male elektronke orgle 50.000 lir.

Za popravilo cerkve v Sovodnjah: N. N. 100.000; N. N. 10.000; žena ob osmi obletnici smrti pok. Jožefa 20.000 lir.

Za novi klavir v Števerjanu: N. N. 50.000; Nežica Bajt 20.000; N. N. 300.000; N. N. 20.000; otroci pok. Jožefa Komjanc 150.000; 1946 letnik 100.000; N. N. 50.000; Evelin Bulfoni 10.000; N. N. 10.000; mladinski zbor Števerjan 100.000; N. N. 50.000; dar kolednikov na dan sv. Treh kraljev 551.000 lir.

Dramska skupina SKPD Sedej iz Števerjana vabi na premiero igre F. S. Finžgarja

VERIGA

ki bo v Sedejevem domu v nedeljo 8. febr. ob 16. uri. Režija Franko Žerjal.

Ob smrti matere Ane Bastjančič z Vrha: Peter in Helka Devetak v zahvalo za petje pri pogrebem obredu ženskemu cerkvenemu zboru z Vrha 100.000 in pevcem PD Danica za kulturnošportno središče na Vrhu 100.000 lir.

V spomin Ane Bastjančič: sin Peter in hči Helka za Našo pot 100.000, za Sv. goro 50.000 in za misijone 50.000; v spomin iste Remo in Mara Devetak, Sovodnje za Katoliški glas 23.000 lir.

Ob prvi obletnici smrti nečaka Franceta Obljubka daruje teta Hema Sirk za Katoliški glas 20.000 in za Našo pot 20.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Marija, Janez in Metka ob 3. obletnici smrti očeta dr. Antona Kacina 100.000; dr. Srečo Simoneta 100.000; druž. Gagliardo v spomin na mamo Elizvo 50.000; Slavko in Livija namesto cvetja na grobova Josipine Ferluga in Nerine Coslovich-Ghersinich 15.000 lir.

Za cerkev na Banah: druž. Husu-Magagnato v spomin na Rožo Husu 25.000; Norma Križmančič v spomin na nono Albino Malalan 20.000 lir.

Za cerkev na Ferlugih: druž. Ferluga v spomin na mamo Zofijo 50.000; Ivanka Andolšek namesto cvetja na grob Zofke Ferluga 30.000; Marija Markon v spomin na Nadalino Ferluga 15.000 lir.

Za cerkveni zbor Sv. Jernej - Opčine: Nino in Rafaela Gec 50.000 lir.

Za misijone: ob smrti Antonije Pečenko darujejo Dorica, Helena, Matejka, Rozeta in Kristina po 10.000 (skupno 50.000); Gloria Kosmina 30.000 lir.

Za misijonarja I. Štanta: Marija Reja v spomin na pok. svakinjo Anico za lačne otroke 50.000; E. M. 200.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa: Tončka Sosič 15.000 lir.

Za misijon na Madagaskarju: Rozalija Klanjšček 21.000 lir.

Za gobavce: P. R. 20.000 lir.

Za slovenske misijonarje: N. N., Podgora 50.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OBVESTILA

Občni zbor MPZ »Lojze Bratuž«. Poročilo objavimo zaradi pomanjkanja prostora prihodnjič.

Redna mesečna seja ZSKP bo vponedeljek 2. febr. ob 20,30 v Katol. domu v Gorici.

Božični koncert na Laškem. V nedeljo 1. febr. ob 15,30 bo v župnijski cerkvi v Ronkah božični koncert, ki je bil preložen zaradi slabega vremena. Tudi tokrat bosta koncert izvajala mešani zbor »Pod lipom« iz Barnasa v Slov. Benečiji ter gojenci glasbene šole iz Špetra Slovenov. Dirigiral bo Nino Specogna.

V Kult. domu v Gorici uprizori Dramsko gledališče iz Ljubljane igro S. Gruma »Dogodek v mestu Gogi« v ponedeljek 2. febr. ob 20,30 za red A in v torek 3. febr. ob 20,30 za red B.

V Marijinem domu v Trstu, ul. Risorta 3 bo v nedeljo 1. febr. po maši ob 17. uri občni zbor Mar. družbe Marije Milostljive.

ACM - Trst vabi v ponedeljek 2. febr. v Marijin dom v ul. Risorta 3. Ob 17. uri bo naša za edinstvo ob praznovanju Svečnice. Sledi prikaz diapozitivov.

V Društvu slov. izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3, bo v ponedeljek 2. febr. ob 20,30 večer, posvečen srečanju z Danico Petriček iz Argentine.

Dramsko gledališče iz Ljubljane nastopi v Kult. domu v Trstu za igro Slavka Gruma »Dogodek v mestu Gogi« v petek 30. jan. ob 20,30 red A in D, v soboto 31. jan. ob 20,30 red B, E in F, v nedeljo 1. febr. ob 16. uri red C in G.

SSG v Trstu uprizori v Kult. domu v Trstu komedijo »Riba za štiri« v sredo 4. febr. ob 16. uri red I, v četrtek 5. febr. ob 16. uri red H.

Pojasnilo

V 2. številki našega lista (8. jan. 1987) smo objavili pismo nepodpisane braleca (pisec je seveda uredništvu znan), ki sprašuje, ali je umanjkanje spominskega prispevka o pok. pisatelju Mirku Javorniku izpod peresa Leva Detele v Celovškem Zvonu res tehničnega značaja, ali pa ni morda vmes le cenzura ali kak drug maneuver. Na to pismo odgovarja Vinko Ošlak od CZ takole:

Cenjenemu bralec sporočam, da se je neljuba napaka pripetila zaradi tega, ker smo zaradi preobširnosti gradiva morali v zadnjem trenutku izločiti tri prispevke (za dva od njih smo se na koncu tudi opravičili), za prispevek o Javorniku pa smo prezrli, da je bilo kazalo že natisnjeno. Vsekakor bo že napovedani prispevek objavljen v 14. številki CZ. Nepodpisani bralec in vsi bralci naše revije naj vzamejo to pojasnilo tudi kot naše obžalovanje in opravičilo, da je do neprijetne napake prišlo.

ZAHVALA

Ob smrti naše mame in none

Ane Bastjančič vd. Devetak

ki nas je zapustila v četrtek 22. januarja v 86. letu starosti, se zahvaljujemo vsem, ki so nam izrekli sožalje, se udeležili pogreba, darovali cvetje ali v dobre namene, še posebej g. župniku za opravični pogrebni obred, ženskemu cerkvenemu zboru in moškemu zboru »Danica« z Vrha ter sorodnikom in znancom iz Slovenije, ki so prišli v izredno velikem številu.

Sin Peter in hči Helka z družinama ter ostalo sorodstvo

Vrh sv. Mihaela, 23. januarja 1987

Spored od 1. do 7. februarja 1987

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.15 Mladinski oder: »Pozor, črna marelja!«. Drugi del. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Nediški zvon. 14.45 Sportni in glasbeni popoldan z I. Peterlinom in gostom, gledališkim igralcem S. Kobalom. 16.00 Sportne novice. 17.30 Prenosi z naših prireditev in telefonski razgovori ter nagradno tekmovanje s poslušalci.

Ponedeljek: 8.10 Pričevanja o TIGR-u. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo; etruskolog Anton Berlot. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Otroški kotiček: Pravljični vrtljak. 16.00 Osebnost. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beleška; prehrana in zdravje. 14.10 Povejmo v živo! 15.00 Mladi mladim. 16.00 V znamenju Rdečega križa. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 F. Rudolf: »Podzemeljsko mesto«. Komedija prihodnosti.

Sreda: 8.10 Poti do branja. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Rastline: strupi ali zdravila? Umetnost našega človeka... 13.20 Revija ZCPZ v Kult. domu v Trstu. 14.10 Gospodarska problematika. 15.00 Križem-kraji 16.00 Od Milj do Devina. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni odmevi.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Naš jezik; film, kultura, realnost. 14.10 Otroci in šola. 16.00 Na goriškem valu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Madžarski mešani zbor »Chorus Oeconomicus«. 18.00 Spomini Alojza Zidarja.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Spoznavajmo naš mali, nevidni svet; ščedensko narečje. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Naš jezik. 14.20 Ne prezirimo. 15.00 V svetu filma. 16.00 Osebnost. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

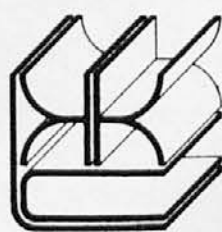
Sobota: 8.16 Kulturni dogodki. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Bio-vrt; »Ta rožjanski glas« (Glas iz Režije). 14.10 Otroški kotiček: »Kaj je v vreči?« 14.30 Drugi program. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Četrto meddeželno tekmovanje mladih violinistov v Fari ob Soči. 18.00 Zora Tavčar: »Naša beseda«. Dramski prikaz.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18% davka IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

libreria cattolica katoliška knjigarna

Piazza della Vittoria - Travnik, 25
GORIZIA - GORICA (ITALY)
Tel. (0481) 84407

- knjige (revije in specifične knjige po naročilu)
- šolske, pisarniške, tehniške in domače potrebščine
- vse vrste papirja in lepenke
- nabožni predmeti in sveče
- sezonski artikli za okras in darilo
- plošče in muzikasete
- igrače
- pisarniško pohištvo
- fotokopije